

خردسالان

چهارم

سال چهارم

شماره ۱۹۰، پنجمین

۱۵ تیر ۱۳۸۵

۲۵۰ تومان

دُنی

خرسالان

مجله‌ی خردسالان ایران

صاحب امتیاز: موسسه تبلیغ و نشر آثار امام (ره)

به نام خداوند بخشندۀ مهربان

۱۳

آمپول!

۱۷

اجازه

۲۰

قصه‌ی حیوانات

۲۲

بستنی قیفی

۲۴

کاردستی

۲۵

فرم اشتراک

۲۷

ترانه‌های آسمانی

با من بیا

۳

۴

موشی و کتاب جادو

۷

نقاشی

۸

فرشته‌ها

۱۰

عروسي شاپرک

۱۱

جدول

۱۲

بازی

پدر و مادر عزیز، مردمی کرامی

- مدیر مسئول: مهدی ارگانی
- سردبیران: الفشن علا، منجان کشاورزی آزاد
- مدیر داخلی: مارال کشاورزی آزاد
- تصویرگر: محمد حسین صلوانیان
- گرافیک و صفحه‌آرایی: حصن صفرپور
- لیتوگرافی و چاپ: موسسه چاپ و نشر خروج
- امور مشترکین: محمد رضا اصغری
- متصانی: تهران - خیابان انقلاب، چهارراه کالج، شماره ۹۶۲، نشرخروج
- تلفن: ۰۲۶۷-۰۰۷۷-۰۰۷۷-۰۰۷۷-۰۰۷۷

این مجموعه ویژه‌ی خردسالان طراحی شده است. علاوه بر جنبه‌های آموزشی، تقویتی و سرگرمی، افزایش مهارت‌های عملی خردسالان از اهداف اصلی آن است. بریدن، جدا کردن، رنگ آمیزی، حتی خط خطي کردن و هرگونه تعاملی پیش‌بینی شده از طرف کودک، می‌تواند به ایجاد ارتباط، اعتماد به نفس، شادی و رشد خلاقتی او کمک کند. او را در شیوه استفاده از مجله آزاد بکناریم. تنها به عنوان پیشنهاد و راهنمایی در بعضی از صفحات مجله توضیحات کوتاهی درج شده است.

بامن بیا ...

دوست من سلام.

من خیار هستم و در یک مزرعه‌ی زیبا، کنار بوته‌های گوجه فرنگی
و بادمجان و کدو به دنیا آمده‌ام.

به مزرعه‌ی ما، جالیز می‌گویند.

من اول، یک گل زرد کوچولو بودم.
بعد کم کم یک خیار سبز و قشنگ شدم.

بعضی وقت‌ها گل زرد و زیبای من روی سرم
می‌ماند و من می‌شوم خیار گل به سر!

مادرم می‌گوید که بچه‌ها نباید به خیار نشسته
دست بزنند. برای همین هم من تمیز
و شسته شده پیش تو آمده‌ام!

دست مرا بگیر و با من بیا...

موشی و کتاب جادو

سرحان کشاورزی آزاد

یکی بود، یکی نبود. غیر از خدا هیچ کس نبود.

یک روز وقتی که موسی از لانه پیرون آمد، جادوگر را دید که جلوی در خانه اش نشسته بود.

موسی با خوشحالی جلو رفت تا با جادوگر سلام و احوال پرسی کند.
اما جادوگر خیلی غمگین و بی حوصله بود.

موسی پرسید: «پی شده، دوست من، پرا ناراهقی!»
جادوگر گفت: «کتاب پاروی من، پارو شده!»

موسی با تعجب پرسید: «پارو شده، په طوری پارو شده؟»

جادوگر جواب داد: «نوشته ها و شکل های کتاب هر روز کمتر کمتر شدند. تا این که امروز در آن نبال پیزی می گشتم، هر چه کتاب را ورق زدم هیچ نوشته ای ندیدم. من پارو کر فراموش کاری هستم! اگر کتاب پارو نباشد، هیچ کاری نمی توانم بکنم.»

موسی گفت: «مرا ببر تا کتاب را ببینم.»

جادوگر موسی را توی خانه برد و او را روی میز کنار کتاب گذاشت.
بعد کتاب را باز کرد و به موسی گفت: «ببین!»

موسی به کتاب نگاه کرد.

بعد به جادوگر نگاه کرد.

با خوشحالی از جا پرید و گفت: «من پاروی برگشت نوشته های کتاب را می دانم! صبر کن
تا ببرم!»

موشی این را گفت و به سرعت به طرف خانه‌اش رفت.

او می‌دانست که چشم‌های جادوگر ضعیف شده و نمی‌تواند حروف کتاب را ببیند.

موشی، خیلی زود با یک ذره‌بین بزرگ برگشت.

آن را به جادوگر داد و گفت:

«هالا با ذره‌بین، کتاب چادو را نگاه کن. همه‌ی نوشته‌ها و شکل‌ها سرپا یشان هستند.»

جادوگر با خوشحالی کتاب را ورق زد و آن را خواند.

بعد در گوشه‌ای از کتاب جادو نوشت:

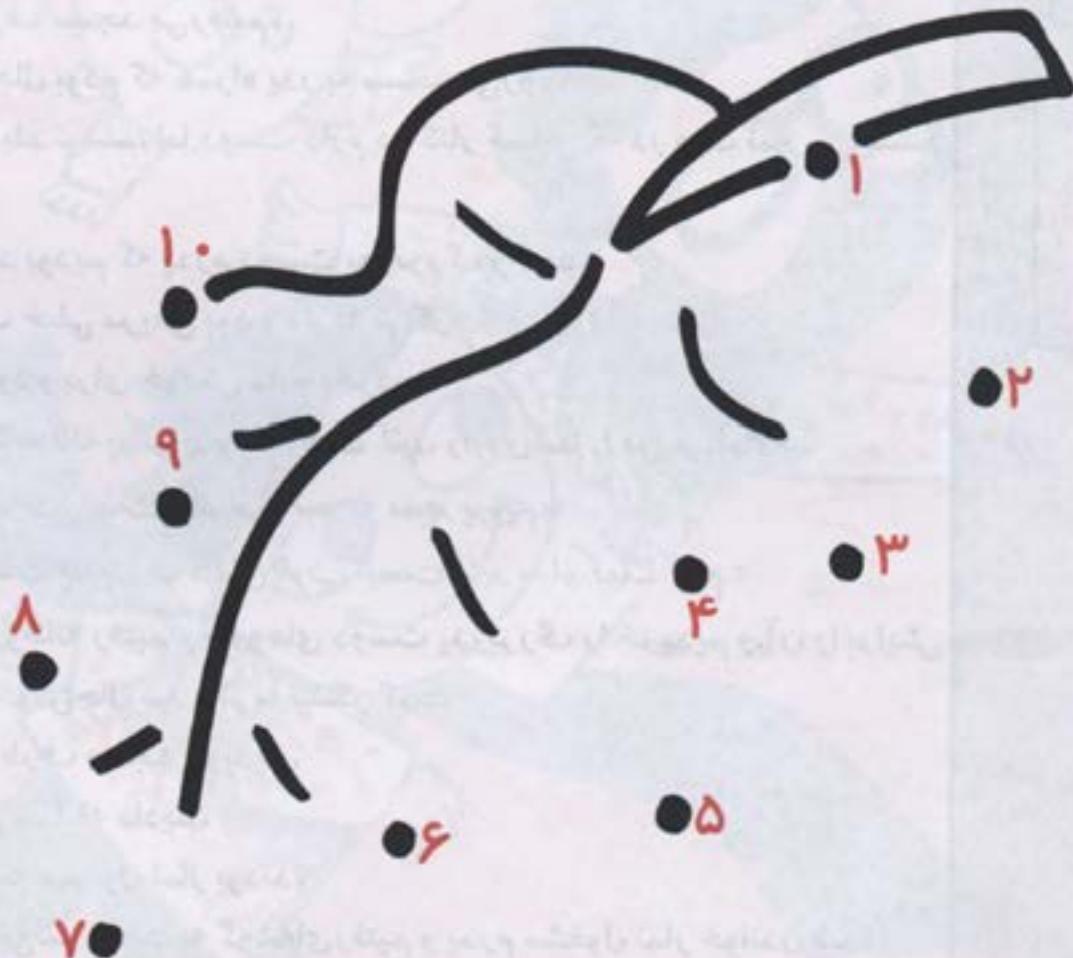
«جادوی برگشت نوشته‌های کتاب، یک دوست فوب و یک ذره‌بین بزرگ!»

نقاشی

دایره‌های سیاه ۱ تا ۱۰ را به هم وصل کن تا شکل کامل شود.
آن را رنگ کن.

۱ → ۲ → ۳ → ۴ → ۵ → ۶ → ۷ → ۸ → ۹ → ۱

فرشته‌ها

من و پدرم به طرف مسجد می‌رفتیم.
من خیلی خوش حال بودم که همراه پدر به مسجد می‌روم.
من نماز خواندن بلد نیستم، اما دوست دارم در کنار کسانی که در صف نماز می‌ایستند،
بایستم.

نزدیک در مسجد بودیم که پدرم دوست پدربزرگ را دید.
دوست پدربزرگ خیلی مریض بود و سرفه می‌کرد.
او می‌خواست برود و برای خودش دارو بخرد.

پدرم گفت: «شما به قانه پر گردید و استراحت کنید. داروی شما را من می‌فرم».«
گفت: «پدر! وقت نماز است. مگر قرار نبود به مسجد برویم؟»

پدرم گفت: «دوست پدربزرگ هالش فوب نیست. باید به او کمک کنیم.»
من و پدرم به داروخانه رفتیم و داروهای دوست پدربزرگ را خریدیم و آن را برایش
بردیم. او خیلی خوش حال شد و از ما تشکر کرد.

بعد من و پدر به طرف مسجد دویدیم.
ما تا مسجد با هم مسابقه دادیم.

وقتی رسیدیم، همه مشغول نماز بودند.
من و پدر آرام و بی‌سر و صدا به گوشه‌ای رفتیم و پدرم مشغول نماز خواندن شد.
 فقط خدا می‌دانست که ما چرا دیر رسیدیم.

ترانه‌های خانه

عروسي شاپرک

حصیر ابراهیمی

عروسيه، عروسيه

عروس خانم شاپرکه

همگی بگيد مباركه!

چند تا ملخ دف می‌زنند

پرنده‌ها کف می‌زنند

خواننده‌شون جیر جیر که

همگی بگيد مباركه!

یک ماشین عالی دارند

ماشین خال خالی دارند

ماشین‌شون کفشدوزکه

همگی بگيد مباركه!

حالا با هم دست بزنید

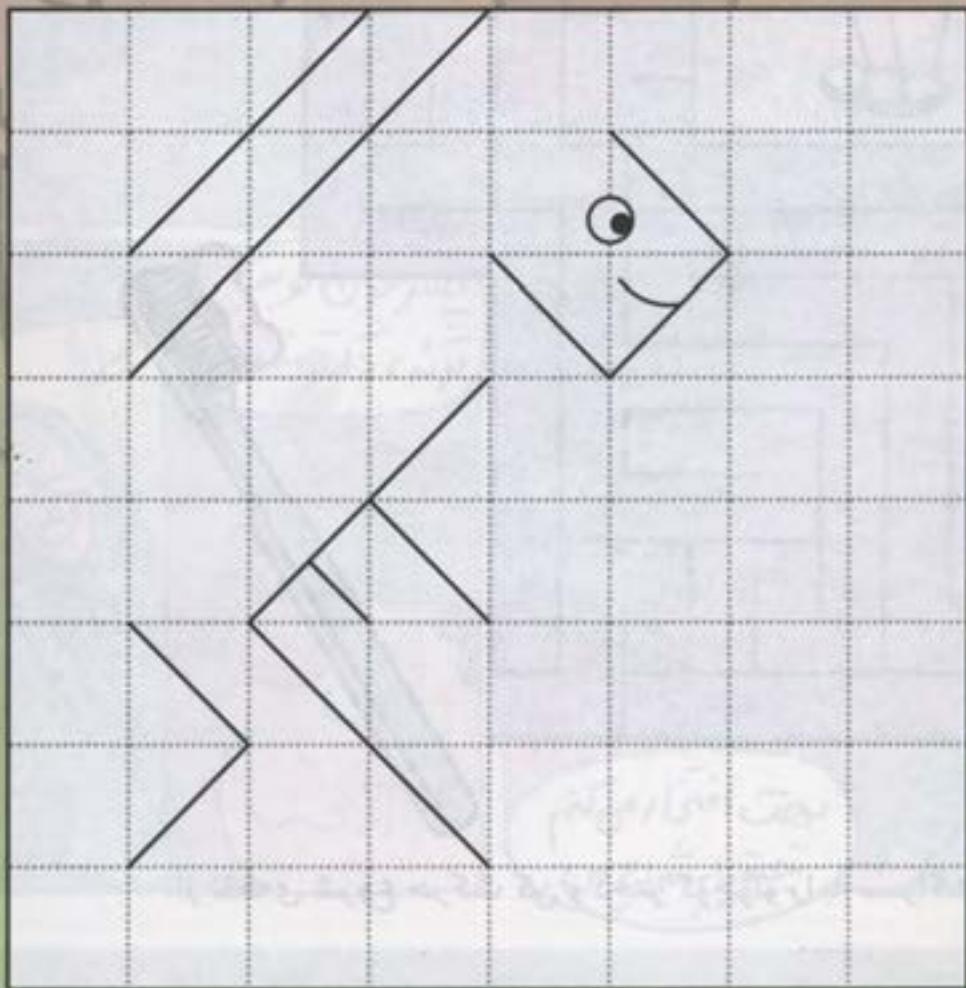
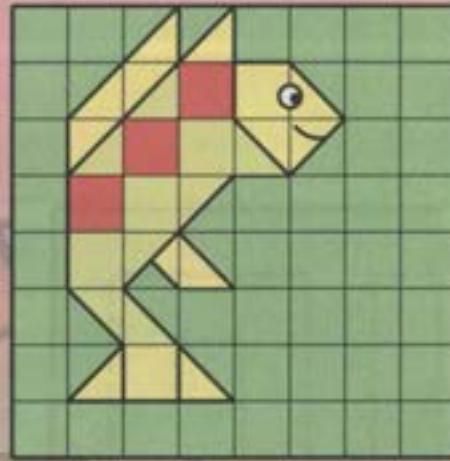
عروس خانم شاپرکه

همگی بگيد مباركه!

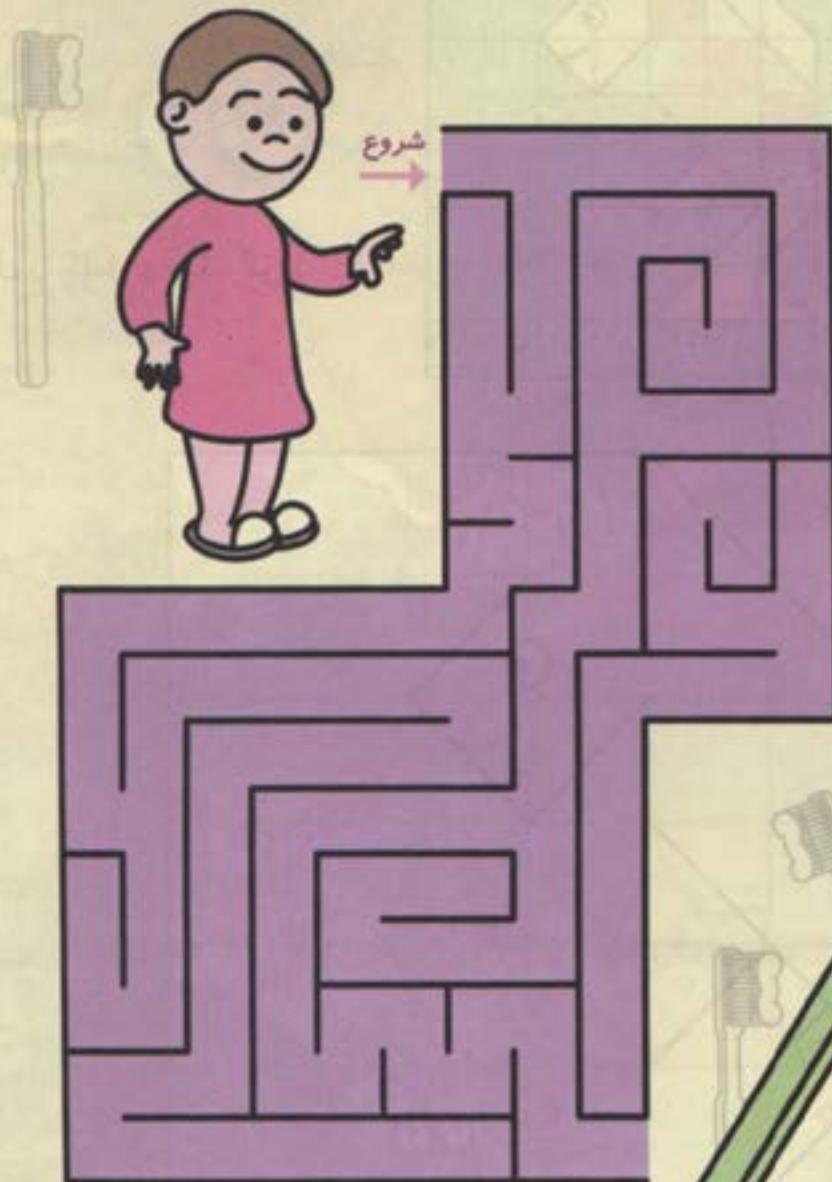
بارکه مباركه!

جدول

جدول را کامل و رنگ کن.

بازی

از نقطه‌ی شروع حرکت کن و دختر کوچولو را به مسواکش برسان.

لۇشىمە و طرح لە
مانا ئىنسانى

آمېول ...

و در آن مترعات:

کمی بعد در خیابان :

راستگر بخواهی و قی میزد خیلی هم در
نداشت اما من دوستم چرا جاش هنوزم می سوزه

معصیر
خود نه

!!

آخه...
باشه!

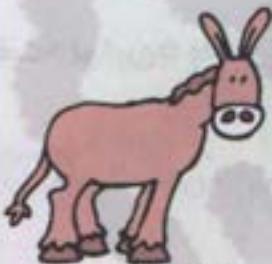
الا بدو
برم

پایان

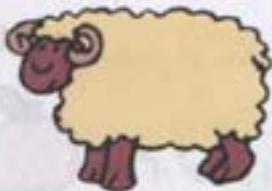
با معرفی شخصیتهای
داستان به کودک از او
بخواهید در خواندن
داستان شمارا
همراهی کند.

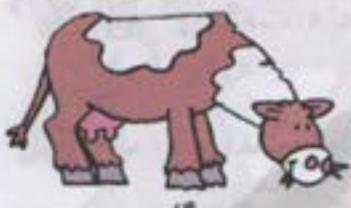
الاغ

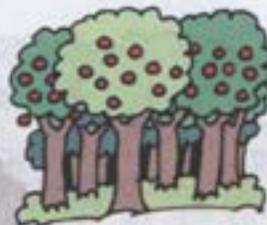
سیب

گوسفند

گاو

پار سیب

اجازه

لایکی بود، یکی نبود، غیر از خدا هیچ کس نبود.

در یک ده سرسیز و زیبا یک بازیگوش زندگی می‌کرد.

صاحب مرد خوب و مهربانی بود. او یک داشت.

خیلی دوست داشت.

صاحب این را می‌دانست و هر روز به او یک می‌داد.

یک روز تصمیم گرفت بدون اجازه‌ی مرد، به برود و بخورد.

راه افتاد و رفت.

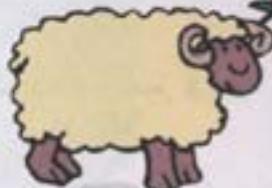
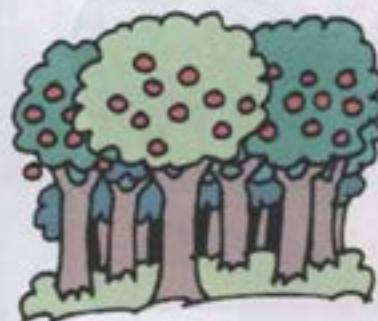
در راه را دید.

گفت «تو اینجا په کار می کنی؛ هکم نباید مشغول کار باشی».

گفت: «من دیگر کار نمی کنم. می فواهم به بفورم. تو هم با من می آیی».

وقتی را دید گفت: «تو اینجا می کنی؛ هکم نباید مشغول کار باشی».

گفت: «من دیگر کار نمی کنم. می فواهم به بفورم. تو هم می آیی».

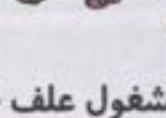
مشغول علف خوردن بود.

خندید و گفت: «ولی من می روم».

رفت و به

گفت: «نه! من بدون اجراهی صاحبم هیچ جا نمی روم».

خندید و گفت: «ولی من می روم».

رفت و به رسید.

اما در بسته بود و نمی توانست تو برود.

به درخت ها نگاه کرد.

آنها پر از بودند.

نمی دانست چه کار کند.

گرسنه بودو دلش می خواست اما نمی توانست از در بسته رد بشود.

همین موقع صاحب او از راه رسید و گفت: «تو اینجا هستی؟»

بعد دستی به سر کشید و گفت: «وقت پیدن است. باید آنها را برای فروش بپریم.»

بعد در را باز کرد و همراه صاحبیش وارد شد.

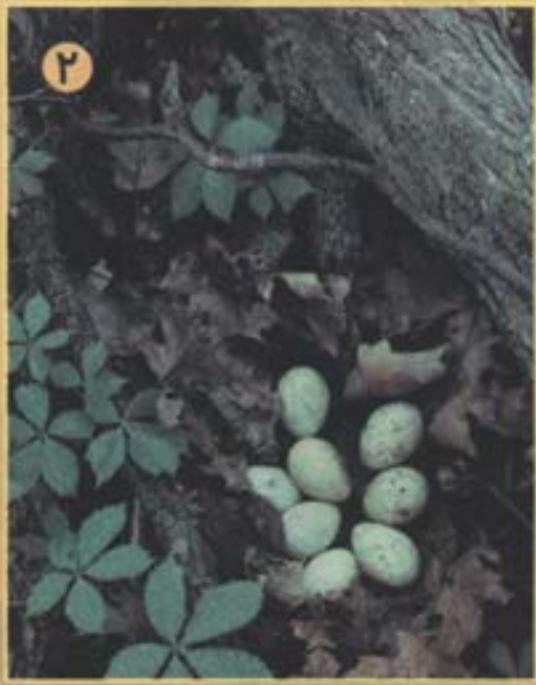
صاحب یک چید و به او داد تا بخورد.

بعد هم ها را توی جعبه ریخت و پشت گذاشت تا با هم ببرند و بفروشند.

وارد شده بود، اما نه بی اجازه!

هم خورده بود، اما نه بی اجازه!

۱) حیزی نمانده بود که
آقای بوقلمون پدر بشود!

۲) او منتظر بود تا جوجه‌ها
از تخم بیرون بیایند.

۳) آهو هم منتظر بود. هر روز به لانه‌ی آن‌ها سرمی‌زد و می‌پرسید:
«به (تبا آفرینش) ...»

۴) و خانم بوقلمون
با مهریانی
می‌گفت:
«پیزی نمانده!
ما هم منتظر
هستیم!»

قصه‌ی حیوانات

۶

۶) آقای بوقلمون آهو را صد ازد و گفت: «به دنیا آمدند، به دنیا آمدند!»

۷) جوجه‌ها هم خیلی زیبا بودند، هم پر سر و صدا!

۸

۵

۵) تا این‌که یک روز صدای شکسته شدن تخم‌ها به گوش رسید.

۷

۷) آهو، نزدیک لانه آمد و گفت:
«مبارک است!»

آسمان پر از ابر بود.

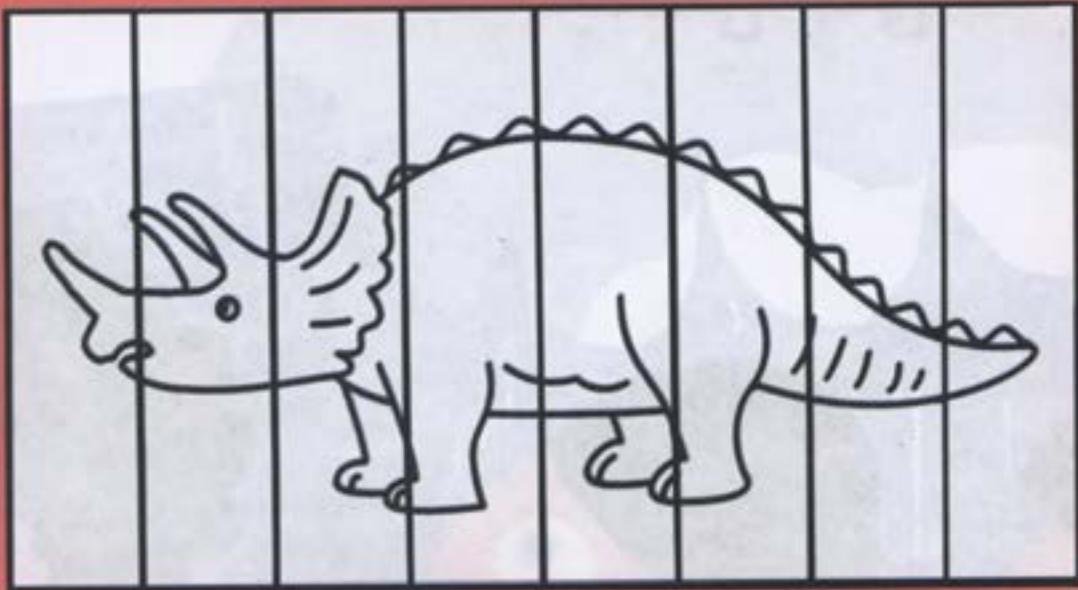
اما یک ابر بزرگ، مثل بستنی قیفی درست وسط آسمان بود.
رعد و برق، بستی قیفی را آب کرد و آن را ریخت روی سر ما!

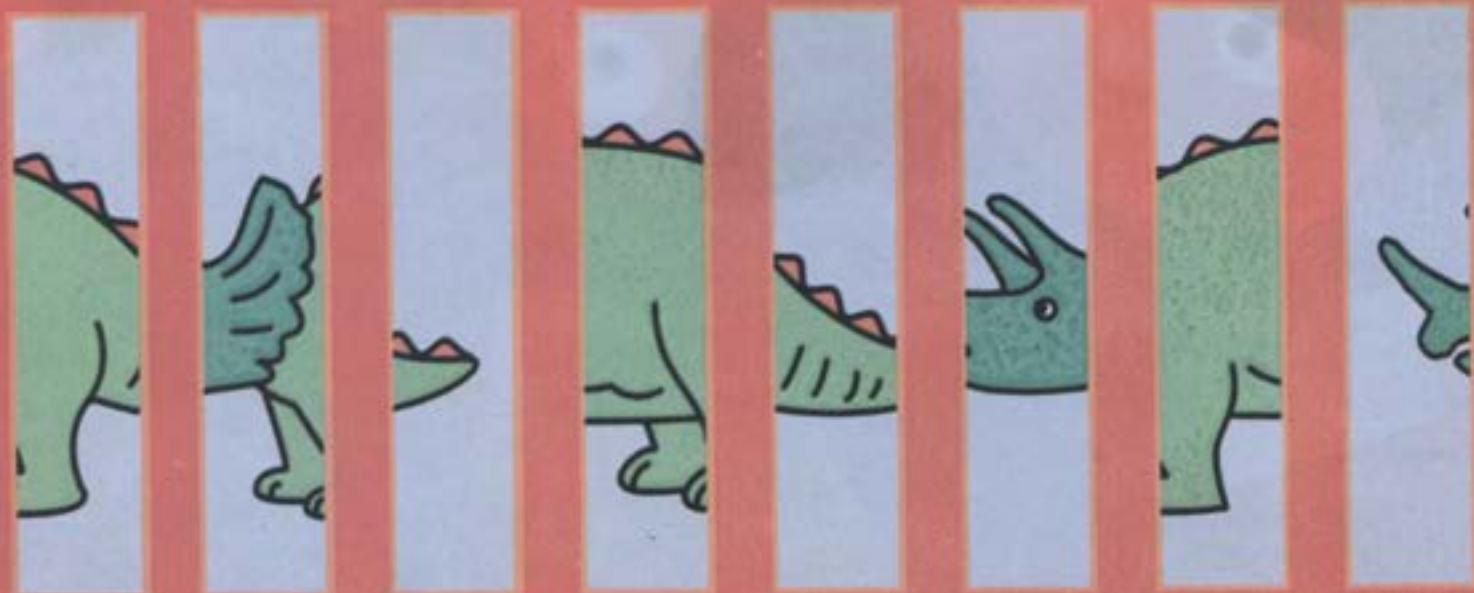
بستنی قیفی

کار دستی

شکل ها را از روی خط نارنجی
قیچی کن.
آن ها را روی تصویر بالا، سر
جایشان بچسبان.

خردسالان

بهای اشتراک تا پایان سال ۱۳۸۵

هر ماه چهار شماره، هر شماره ۲۷۵۰ ریال

مبلغ اشتراک را به حساب جاری شماره‌ی ۵۲۵۲ بانک صادرات شعبه‌ی انقلاب کد ۷۶

به نام مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) واریز کنید.

(قابل پرداخت در کلیه‌ی شعب بانک صادرات در سراسر کشور)

فرم اشتراک را همراه با رسید بانکی به نشانی: تهران، خیابان انقلاب، چهارراه کالج،

فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره) شماره ۹۶۲ امور مشترکان مجله دوست خردسالان ارسال فرمایید.

مشترکین محترم استان اصفهان می‌توانند مبلغ اشتراک خود را به شماره حساب ۱۰۱۱۸۷۵۰۱۰۰۴

قابل پرداخت در کلیه شعب بانک ملی در ایران و ازبک فرمایند.

آدرس: اصفهان، خیابان شیخ بهایی، مقابل بیمارستان مهرگان، نایابگی بجای و نشر عروج تلفن: ۲۳۶۳۵۷۷

نظرات و پیشنهادات خود را در ارتباط با اشتراک و نحوه ارسال مجلات با شماره تلفن ۰۲۱(۰۶۶۷۰۰۸۳۳) درمیان بگذارید.

فرم اشتراک

نام:

نام خانوادگی:

تاریخ تولد: / /

نشانی:

کد پستی:

تلفن:

شروع اشتراک از شماره: تا شماره:

امضا،

نشانی فرستنده:

جای تمبر

نشرفوج

نشانی گیرنده:

تهران - خیابان انقلاب ، چهار راه کالج ، فروشگاه مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام (ره)
شماره ۹۶۲ امور مشترکان مجله هفتگی دوست خردسالان

com
کامپیوٹر

ترانه های آسمانی

مصطفی رحماندوست

این جا و آن جا، همه جا
تو بچه هایی مثل ما،
بچه هایی آب و غذا ندارند
خیلی چیزها ندارند
خانه‌ی گرم و رختخواب ندارند
جایی برای خورد و خواب ندارند
خدای من کمک کن
به فکر آن‌ها هم باشم همیشه
هرچی دارم با آن‌ها قست بکنم
این جوری بهتر می‌شه!

